

[Socialministeren]

bekendt lå i Jylland. København har for tiden en samarbejdsaftale med Frederiksborg amtskommune, hvorefter København kan råde over et antal sikrede pladser på institutionerne Skibbyhøj og Sølager.

Om Bråskovgaard, der indtil institutionens nedlæggelse var en statsinstitution, kan oplyses, at finansudvalget i oktober 1980 tiltrådte, at institutionen blev nedlagt. Beslutningen herom blev truffet, efter at det ved forhandlinger og rundspørge til samtlige amtskommuner havde vist sig, at der ikke var grundlag for at videreføre institutionen.

Endelig kan det om Skibbyhøj bekræftes, at Frederiksborg amtsråd har haft overvejelser om at nedlægge den sikrede afdeling og lade institutionen overgå til et andet formål.

Det kan imidlertid nu oplyses, at amtsrådets social- og sundhedsudvalg – på grund af henvendelser fra forskellig side – har besluttet at underkaste spørgsmålet en yderligere undersøgelse.

En eventuel beslutning om afdelingens anvendelse vil således ikke blive truffet, før den nøjere undersøgelse er gennemført.

Der er i dag sikrede afdelinger på Billeshave på Fyn, 8 pladser, Sølager, 8 pladser, Skibbyhøj, 10 pladser, og Sønderbro i København, 5 pladser.

Det er mit generelle indtryk, at der normalt er sikrede pladser nok til at dække behovet, og at det kun er i kortere perioder med spidsbelastninger, at mangel på institutionspladser – og ikke andre forhold – har været begrundelse for, at en ung fængsles.

Jeg er enig i, at det er uheldigt set fra et bistandslovssynspunkt, at unge fængsles. Det er da også mit indtryk, at der fra de retshåndhavende myndigheders side generelt udvises den yderste tilbageholdenhed med varetægtsfængsling af unge, således at dette middel kun tages i anvendelse, når mindre indgribende forholdsregler må anses for utilstrækkelige, og at der lægges meget stor vægt på at anvende erstatning for varetægtsfængsling i form af anbringelse på en døgninstitution for børn og unge.

Spm. nr. 209

Til miljøministeren (6/11 81) af:

Waldorff (VS):

»Finder ministeren ikke, at det vil være rimeligt at klarlægge sammenhængen mellem

fiskesygdomme og spildevandsudledning, inden man lader Århus amtsråd praktisere den såkaldte lempede målsætning for vandkvaliteten ved Fornæs på Djursland?«

Begrundelse

I den recipientkvalitetsplan for farvandet ud for Fornæs, som Århus amtsråd vedtog den 4. august 1981, er der slækket kraftigt på målsætningen for vandkvaliteten.

I miljøministerens svar til folketingets miljøudvalg den 27. oktober 1981 gøres der opmærksom på, at der er behov for et bedre grundlag for bedømmelsen af den eventuelle sammenhæng mellem fiskesygdomme og spildevandsudledninger, og at miljøstyrelsen i den kommende vejledning for recipientkvalitetsplaner vil lade Fornæs-planen danne skole.

Det ligner en skandale.

Enhver kan sige sig selv, at der er sammenhæng mellem spildevandsudledning og fiskesygdomme.

Fornæs-planen betyder reelt, at man ikke vil lade nogen kvalitetsmålsætning begrænse spildevandsudledningen.

Og når miljøstyrelsen vil tage bestik efter Fornæs-planen i den kommende vejledning, kan det kun betyde, at selve ideen med recipientkvalitetsmålsætninger er opgivet.

Dermed kommer man i den situation, at overalt, hvor en vandkvalitets målsætning kommer i konflikt med udledningen af industrispildevand, dér vil man lempe målsætningerne i stedet for at kræve indgreb over for udledningen.

Besvarelse (16/11 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det her foreliggende spørgsmål refererer til den udtalelse, miljøstyrelsen har afgivet til miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 341 fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg i folketingsåret 1980-81.

I den nævnte udtalelse har miljøstyrelsen beskrevet, hvordan Århus amtsråd har defineret en generel målsætning for de kystnære dele af søterritoriet således: »Der skal være et upåvirket eller kun svagt kulturpåvirket